

PODZEMNÍ DUCH

V okolí Polské Ostravy je mnoho starých, zapadlých šachet. O jedné z nich koluje tato pověst:

Když se v šachtě ještě pracovalo, nemohl jeden horník, i když pilně pracoval, dlouho nic vydělat. Mrzutý nad svým osudem, chtěl si sáhnout na život.

Zamyšlený a mrzutý se chystal domů, až nenadání uviděl neznámého člověka.

„Co si tak smutný?“ ptá se ho ten muž.

„Stejně mi nemůžeš pomoci,“ zabručel horník a ploužil se dál.

„To nemůžeš vědět!“ pravil neznámý. „Vím co ti schází a pomohu ti; pojď se mnou!“

Nasedli do klece a sjeli do šachty. Dole neznámý pokračoval:

„Ted' si tu lehni a odpočívej! Když mě poslechneš, vyděláš mnoho peněz. Jsem skalní duch a rozhodl jsem se, že ti pomůžu z tvé bídy,“ a když to řekl zmizel ve sluji.

Horník ležel dlouho a rozjímal o svém postavení. Právě bylo dvanáct hodin, když se znovu objevil duch a říká:

„Odpočinul sis pořádně? Tak pojď, nastává naše práce.“

Pak ho postavil na pohodlné místo, a říká:

„Zhasni světlo v tvé lampě a pozoruj mě. Půjdu od tebe pryč a až už neuvidíš moje světlo, zavolej na mne.“

Pak se k horníkovi otočil zády a šel. Netrvalo to dlouho a horník musel na ducha zavolat, světlo totiž úplně zmizelo.

„Tak!“ volá duch. „Zítرا půjdeš pro

výplatu! Vydělané však peníze přineseš k šachtě, kde se o ně rozdělíme. Avšak nedávej nikomu koho potkáš ani groš, to ti povídám, nebo s tebou bude zle!“

Vzápětí zmizel ve sluji. Druhého dne dostal horník tolik peněz, že je musel vézt na táčkách. Jel s nimi k šachtě. Náhle potká stařečka, a ten ho úpěnlivě prosí o nějakou almužnu.

„Vydělal jsem dost,“ myslí si horník, „proč bych stařečka neobdaroval?“

A tak mu dal dva groše. Avšak sotva stařeček poděkoval, vzpomněl si horník na slova, které k němu v noci duch pronesl. Náramně se lekl, ale přesto jel k šachtě. Tam ho už duch očekával. Sotva přijel k šachtě, začal horník ducha prosit o odpuštění, že jednal proti tomu co řekl, a že obdaroval žebráka z vyplacených peněz.

Duch nařídil horníkovi, aby přinesl prkno. Když to udělal, položil duch prkno přes otvor šachty, táčky s penězi postavil doprostřed a oba je usadil na jednu stranu.

„Ted',“ říká duch „se o vydělané peníze rozdělíme,“ začal počítat.

Když už byly peníze rozdělené na dva díly, pokračoval duch:

„To, že jsi se přiznal, že jsi z těch peněz něco vzal, daruji ti je všechny, protože já je nepotřebuji. Ale než odejdeš domů, dívej se, co se stane.“

Horník se zastavil kousek od šachty a díval se. Duch, se postavil na prkno, položené přes vstup do šachty šachtu, seskočil dolů, a v tom okamžiku se šachta zborčila, zasypala se a je zasypána do dnešního dne.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyšlo: 22. 4. 2026

Ilustrace: Testárka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

Jak to zvládáme

CO SE STALO

8. 4. — bylo zataženo a chladno. Schůzku jsme zahájili venku, a zakončili v klubovně.

Na zahradě bylo rozestavené prapodivné konstrukce, ale my začali hledáním ‚hesla pro dnešní den‘. Tentokrát jsme hledali dvojice písmen na očíslovaných tenisácích, které tu a tam ležely na stromech a křovinách. Ten, kdo našel a zapsal, získal slovo — SPOLUPRÁCE.

Dnešní heslo popisovalo, co budeme v plnění úkolu pro dlouhodobou hru potřebovat. Ve dvojicích jsme překonávali krátkou překážkovou dráhu. Dvojice navíc musela po celou dobu nést na natažené vycpávce tenisák.

Po společném úklidu jsme se rozdělili na dva týmy a zahráli si bramborovou štafetu. Každý měl v ruce lžici a týmy pak talíř plastový na startu, a porcelánový pro nošení (pro ty brambory...)

Jelikož bylo sice zataženo, ale bez deště, tak abychom se zahřáli zahráli jsme venku na několik kol vybíjenou vracečku.

Potom jsme se přesunuli do klubovny, odehráli tři tahy na plánu, rozdali si »zvadlo na letošní TREFU«, »nové číslo« oddílového časopisu. Nakonec jsme si sbalili věci, a vydali se k domovům.

15. 4. — bylo pod mrakem, ale teplo. Začali jsme schůzku venku, a skončili ji v klubovně.

Před klubovnou bylo už připravené hřiště, ale začali jsme hledáním ‚hesla pro dnešní den‘. Hledali jsme odpovědi na slovní spojení. Byla připravena nápověda se správnými slovy. Ten, kdo se ‚poradil‘ s nápovědou získal slovo — HÁZENÍ.

Potom jsme se pustili do plnění úkolu na hřišti. Pomocí lacrossové pátky jsme nabírali tenisáky uprostřed hřiště a postupně je přenášeli do čtyř kbelíků na okrajích a tak plnili úkol sběr na čas.

Jako doplnění jsme potom ještě, jeden po druhém, předváděli umění hodů házení do otvorů s lacrosskou, a deset nasbíraných tenisáků se snažili umístit do otvorů na připraveném kartonu.

A potom jsme využili připravené hřiště, a zahráli jsme si venku absolutní vybíjenou, to se vždy jeden snažil vybit během minuty co největší počet z ostatních. Poté jsme si ještě na chvíli zahráli klasickou vracečku.

Přesunuli jsme se do klubovny, odehráli tři tahy na plánu, připomněli si »nedělní TREFU«, sbalili si věci, a vydali se k domovům.

ZLATO KOPECKÁ VÝPRAVA

8. dubna bylo „heslem pro dnešní den“, slovo »spolupráce« — lístečky byly umístěné na tenisácích, a na každém byly uvedené dvě písmena.

Úkol plnily, jak je patrné už z hesla dvojice, společně nesli vycpávku a na ní položený tenisák.

Dvě kola se procházela překážková dráha, a tentokrát měl štěstí Lukáš, protože v obou případech se mu podařilo vytvořit dvojici, která na tom byla nejlépe.

15. dubna tvořily „heslo pro dnešní den“ první písmena slov, které jste získali po zodpovězení otázek, které byly takovou mini hádankou, a tím slovem bylo - HÁZENÍ.

Nejprve jsme na čas lacrosskou sbírali tenisáky a potom, opět pomocí lacrossky házeli postupně tenisáky do otvorů na kartónové podložce.

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím luštitel, Opět je pro vás připravena klasická šifra, vylušťte a odpovězte na všechny otázky....

1/4;5/3;4/1 1/5;2/4;3/1;3/2;5/3;2/3;5/1;3/3

5/2;1/1;1/5;5/3;2/4;5/3;1/5;4/5

1/5;2/4;3/1;3/2 2/3;5/1;5/5;4/2

4/4;5/4;2/4;4/2;3/4;4/4;4/2;3/1;1/3;1/1

3/1;3/2;1/1;4/4;1/1;

1/5;4/2;4/4;5/1 5/2;1/1;1/3

4/1;2/3;5/3;5/4;3/2;5/3 5/4;5/5 4/3;1/1

3/3;4/2;3/4;4/4;5/1 3/4;4/4;5/3;5/2;4/2

Mimo Ch, Q

řešení pošlete na adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » lanovku spustili v roce 1957, sedaček je na ní 120 «

LETĚM SVĚTEM

JAK UŽ JSTE SI MOHLI PŘEČÍST MINULE, NAD LANOVKOU Z OLDŘICHOVIC JE POD VRCHOLEM TURISTICKÁ CHATA. A JE TŘEBA POZNAMENAT, ŽE JE SVÝM ZPŮSOBEM VÝZNAMNÁ, TAKŽE DNES SI NĚCO O NÍ NAPÍŠEME...

CHATA JAVOROVÝ VRCH

v nadmořské výšce 960 m nabízí velmi příjemné a útulné ubytování s překrásnými výhledy na Beskydy.

Loni oslavila turistická chata na Javorovém 130 let existence. patří nejstarším turistickým chatám v naší republice.

Byla otevřena již 23. května 1895 z iniciativy německého Beskidenvereinu a tehdy se jmenovala "Erzherzog-Friedrich-Schutzhaus", na počest Fridricha Habsburského, tehdejšího těšínského vévody. V roce 1912 ji navštívil Tomáš Garrigue Masaryk s dcerou Alicí a v roce 1915 poslední rakouský císař Karel I.

Dnes kromě restaurace nabízí i ubytování. Javorový vrch je výchozím bodem, pro cyklo-turistiku i turistiku po širokém okolí. Za jasného počasí, můžete spatřit, Tatry nebo třeba Praděd.

obrázky chaty, restaurace nabízí příjemné prostředí

během poslední výpravy však byl vrchol v mracích a pod sněhem

DUBEN BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	1.4.	8.4.	s466	15.4.	květen	celk
1.	Kuba	9	9	3	10	8	39
2.	Lukáš	6	8	3	7	8	32
3.	Sam	9	9	3	-	8	29
4.	Damián	8	8	3	8	-	27
5.	Honza	8	6	-	9	-	23
6.	Seba	7	5	-	8	-	20
7.	Pavlík	6	7	-	6	-	19
8.	Adam	5	6	-	5	-	16
9.	Maťo	-	-	-	-	-	-
10.	Vašek	-	-	-	-	-	-
11.	Matěj	-	-	-	-	-	-
12.	Luky	-	-	-	-	-	-